

Flæsk her i Landet hviler paa Andelslagterierne, det er Andelslagterierne, som besørger Fordelingen af Flæsk til de forskellige Dele af Landet efter de Bøgninger, som indkommer. De har ønsket, og selvfølgelig faaet Retten til, at ordne dette Forhold, og kommer der Beklagelser over denne Fordeling, sendes de straks videre til Andelslagterierne, for at de kan tage Hensyn dertil.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sagde, at han stadig maatte fastholde, at et Lovforslag om Merfortjenesteskatten bør vedtages samtidig med dette Lovforslag. Dertil er det, jeg siger, at hvis dette Krav fastholdes, betyder det, at dette Lovforslags Behandling forsinkes, thi Lovforslaget om en Revision af Merfortjenesteskatten kan ikke fremsættes nu. Jeg haaber derfor ikke, at det ærede Medlem vil forhale dette Lovforslags Behandling for at vente paa det andet Lovforslag. Højest besynderligt vilde det i alt Fald være, om det ærede Medlem stillede sig paa dette Standpunkt samtidig med, at det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) i Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Kommunernes Midler til Dækning af Udgifterne gaar lige den modsatte Vej. Det ærede Medlem fra Verninge siger, at dette Lovforslag bestaar af to Dele: En Opgave, som stilles Kommunerne, og en Anvisning til, hvorledes de skal tilvejebringe Midler til Dækning af Udgifterne, som følger af denne Lov og af de øvrige overordentlige Foranstaltninger. Derpaa siger han: Lad os skille de to Dele ud fra hinanden og først anvise dem Opgaverne, saa kan vi senere tale om, hvorledes vi skal fordele Skatten. Det vilde være højest ejendommeligt, hvis man skulde følge det ærede Medlem fra Verninge paa den Vej, han anviste, og saa samtidig blev krydset af det ærede Medlem for Horsens Landkreds, som siger, at han vil have et Lovforslag om Statskat hæftet sammen med dette Lovforslags Behandling og derfor ikke vil behandle denne kommunale Opgave nu. Jeg tror imidlertid at turde sige til det ærede Medlem fra Verninge, at jeg anser den Fremgangsmaade, han anbefaler, for noget betænkelig. I det Øjeblik man paalægger Kommunerne at løse en stor Opgave og siger til dem, at den ene Halvpart af Udgifterne betaler Staten, men den anden Halvpart skal de selv sørge for, vilde det være naturligt samtidig at sige til Kommunerne, hvorledes de skal tilvejebringe Midlerne dertil, thi Kommunerne er ikke saa frit stillede som Staten, at de

selv kan vælge. Kommunerne ved, at hvis der ikke nu gives dem særlige Regler, har de ikke anden Vej at gaa end den normale, som Lovgivningsmagten har givet dem, og det kan godt være, at de saa vilde sige: Hvis vi ikke faar anden Vej at gaa end de sædvanlige Skatteveje, vil vi være betænkelige ved at udnytte den Lov, der her gives, alt for stærkt, det vil vi ikke kunne gøre.

Derfor tror jeg, det er rigtigt at give Kommunerne Midler til Dækning af Udgifterne samtidig med, at man anviser dem Opgaven, men jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt samtidig at ordne Spørgsmaalet om de andre Udgifter af lignende Natur som dem, vi behandler nu, og som Kommunerne allerede har paataget sig, for at Kommunerne kan vide, om de skal forøge Ligningen for alle Skatteydere, eller om de faar større Frihed. Her glædede det mig meget at høre, hvad det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) sagde, at hvis man vilde følge den Vej, som han foreslog, at give Kommunerne Ret til at forhøje Ligningen, vilde han være med til, at man kunde undtage flere fra denne Ligning. Ja, men det er jo akkurat det, der staar i Lovforslaget. Lovforslaget siger netop, at det giver Bemyndigelse til at opkræve Skatten som et Tillæg til den personlige Kommuneskat for alle skattepligtige eller for skattepligtige, hvis Indkomster ligger over en nærmere fastsat Grænse. Hvis det ærede Medlem udformer den samme Tanke paa en anden Maade, vil jeg gerne være med dertil. Naar jeg ikke har ment det rigtigt at sætte en bestemt Grænse ind i Lovforslaget, saaledes som maaske det ærede Medlem tænker paa, er det, fordi jeg mener, at Forholdene i de forskellige Kommuner faktisk er saa forskellige, at det vil være meget vanskeligt at give en fælles Grænse for, hvilke Skatteydere der skal med, og hvilke der ikke skal med. Jeg tror, Kommunerne selv maa vælge Grænsen. Det ærede Medlem vilde ogsaa forøge Formueskatten, og der er nogle af hans Meningsfæller, der heller ikke har afvist Tanken om at gaa til en Forøgelse af Ejendomsskatterne. Paa dette Punkt forekommer det mig, at Forhandlingen virkelig har vist, at Vejen begynder at føre sammesteds hen. Med Hensyn til Udformingen af Skattebestemmelsen kan man i alt Fald være overbevist om, at jeg ikke skal gøre Vanskeligheder. Maa jeg blot endnu sige om Merindtægtsskatten, at det ærede Medlem fra Assens af Finansministerens Udtalelse under Finanslovens